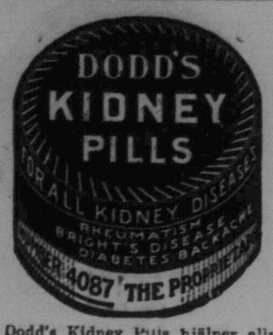

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL. Managing Editor

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

TELEPHONE: A-9011

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa medel, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 1 Juli 1926.

Svenska Förbundet i Canada.

DET är med glädje och förhoppning på storartade resultat som vi i detta nummer kunna meddela, att bildandet av det länge omtalade Svenska Förbundet i Canada från och med midsommardagen är ett fullbordat faktum. Den tanke, som härmed förverkligats, är icke av någon nyare dato. För åtskilliga år sedan gjordes försök att få en sådan organisation, som den nu omtalade, till stånd, men företaget strandade på grund av mer än en orsak. Lyckligtvis voro företagets fiender icke i stånd att totalt avliva intresset för en sammanslutning sådan som denna och under senare tid har detta intresse tagit ny fart och styrka. Det är den gamla, kända historien att då en rättvis och god sak förföljes och hånas, får den klarare målmedvetenhet och större kraft. Trädet, som måste utstå hårda stormar, slår blott djupare rötter i jorden.

Mycket här ute har gått oss emot. För vad som skett skylla vi i framsta rummet den beklagansvärda splittring, som på grund av de olika gruppernas egensinne, hittills gjort någon allsvensk rörelse så gott som otänkbar. Det är icke oviljan och motståndet från de inföddas eller andra folkelements sida, som har gjort de för den allsvenska rörelsen intresserade personerna litet tvehågsna mången gång, utan det har varit vårt eget folks sorgliga oförståelse och liknöjdhet i fråga om vårt svenska kulturarv, som verkat förlamande på deras energi. Det har synts som om svenskarna i Canada i större utsträckning än andra folk skulle sakna känsla för det fäderneärvda.

Här i Canada har under årtiondenas lopp uppstått sammanslutningar av olika slag till inbördes bistånd, hjälp och stöd. Den första var naturligt nog en religiös, nämligen Augustana-synoden och något senare andra kyrkosamfund, som hållit vårt svenska folk samman under oroliga och svåra tider. Så ha vi sjukhjälpsföreningarna, en av vilka uppstod ganska tidigt, men som först genom Vasa-Orden vann sin egentliga styrka. Den svenska goodtemplarverksamheten i Canada har också varit en betydande faktor då det gällt att sammanhålla vårt folk. Sist men icke minst vilja vi också nämna den svenska tidningspressen i Canada som en institution av stor betydelse i fråga om stärkandet av den svenska sammanhållan i detta land. Alla dessa sammanslutningar och institutioner hava på var sitt sätt sökt att uppehålla o. stärka svenskheten i Canada, men sorgligt nog, har något mer betydande samarbete i detta syfte icke kunnat komma till stånd, och ofta har det varit så, att vad den ene har byggt upp, har den andre rivit ned.

Behovet av en allsvensk sammanslutning har därför år efter år gjort sig allt kännbarare, och vi äro förvissade om, att med det ändamål, som denna nya organisation har, skall man så småningom lyckats att tillfredsställa detta behov.

I den konstitution, som antogs vid det instiftande mötet vid Round Lake heter det bland annat sålunda:

"Förbundets ändamål skall vara: Att väcka samkänsla bland svenskarna i Canada; att språkligt, kulturellt och ekonomiskt sammanhålla och understödja svenskarna och befrämja svenskt anseende i landet; att utbreda kunskapen om svenskt språk och litteratur i Canada och därmed utvidga möjligheterna för svensk odlings inflytande i landet; att samla och förvara vittnesbörd om svenskarnas verksamhet i Canada samt att värda och hugfästa svenska minnen i landet; att vara politiskt och religiöst oberoende."

Den tanke, som fått uttryck i ovanstående paragraf är stort nog att rymma alla faktioner bland våra svenska folk i Canada, och den är alltför ädel för att utsättas för motstånd eller till och med liknöjdhet från såväl individuellt som organiserat håll. Det finns icke den ringaste ursäkt varför en individ av svensk härkomst eller organisation bestående av svenskättlingar icke på allt sätt skulle understödja denna nya allsvenska rörelse, som från och med midsommardagen 1926 fått sin upprinnelse.

Denna allsvenska rörelsen strävar att språkligt och kulturellt sammanknyta allt svenskt. Den vill nå den mest avlägsna vrå, där svenskt språk talas, låt vara endast av en enda familj, av en enskild individ. Såsom sådan motsvarar den allsvenska samlingstanken ett fullt berättigat och naturligt krav djupt inne i varje svenskt hjärta, när detta är sådant det bör vara och icke tilläventyrs av det material, som skapar överlöpare, vilka äro av blandblod och ej blygas att förneka rösten i sitt inre. Ingen makt på jorden kan förneka Sverige rätt att tillvarataga sina andliga resurser ute i världen, att stödja svensk odlingsarbete och svenskt språk. Först och sist är det ett mål, som vi alla måste ständigt hålla i minnet och aldrig släppa ur sikte, och det är det svenska språkets bibehållande här ute som samtals- och hemspråk i dagligt bruk. Vi måste med alla tänkbara medel se till, att det svenska språket lärs av våra barn och efterkommande och vi måste låta dem förstå att de böra sätta en ära i att kunna jämte engelskan dersa fäders och mödrars språk. Det visar sig överallt i Sveriges gränsmarker, där språket bevarats, att nationalkaraktären hos folket ej lidit oaktat grannars hat och påtryckningar. Vi se det i Finland, vi se det på Runö vid östersjöprovinserna eller i Gammal-Svenskby mitt i hjärtat av Ryssland. Man märker så väl på dem, som begagna sig av svenskan i dagligt tal, huru vårdat de uttrycka sig på svenska, medan de däremot på engelska slänga omkring sig med amerikansk "slang". Barn, som tala svenska i hemmet, ha fått en mera vårdad upfostran och bete sig i vardagslag på ett annat sätt än de barn, som uteslutande tala engelska i hemmen.

Den allsvenska rörelsen åsyftar vidare att av våra svenskar här skapa goda och trogna medborgare i detta land, inom vars politiska gränser de bo, men samtidigt därmed att bevara kärleken till svensk odling och kultur, och söka vidmakthålla den andliga samhörigheten med det land, ur vars sköte de eller deras förfäder en gång utgått.

Vårt svenska folk i Canada skall med tiden komma att behärskas mindre av materiella intressen än nödvändigtvis varit fallet under grundläggningstidernas hårda arbete, och i stället komma de att stå upp på en högre kulturintressenas nivå. Då kommer svenskheten i ett bättre läge, ty bevarandet av vårt svenska arv, är dock i första hand en kulturfråga. Den sant bildade och efter kunskap törstande människan äger alltid intresse för sitt folks kulturfrågor och vill bevara det goda och sköna, som finnas i dem. En krass materialism, okunnighet och ytlighet äro vid svenskhetsbevarandet såväl som vid alla andra goda strävanden de svåraste hindren. Vårt folk i Amerika skall, sedan nu det tröttande arbetet på den materiella grunden blivit lagd, komma till ett större mått av allmänbildning, och då blir det svenska för dem av långt större betydelse. I allt större skador skola de fara till Sverige, icke för att där hemma skryta över allt canadensiskt, utan för att njuta av det goda och sköna, som Sverige har att bjuda på, och där komma de då i beröring med ett gästvänligt och upplyst folk. Landets naturskönhet och väl ordnade förhållanden, det märkliga uppsvinget på industriens område, de vetenskapliga och litterära insatserna, vilka givit Sverige ett ärorikt namn i världen, ordningssinnet och redbarheten, allt detta skall verka, att han lär sig uppskatta det hemmasvenska.

Vid sidan om det redan nämnda ingår det i den allsvenska rörelsens ändamål att anordna tävlingar i svensk poesi och prosa, arbeta för införandet av svenska språket som skolspråk i canadensiska läroverk, hållandet av föredrag för svenska och amerikanska sammankomster eller på annat sätt sprida kunskap om svensk kultur. Enligt konstitutionen åsyftar rörelsen även att ekonomiskt bistäcka svenskarna i Canada. Trolligen syftar man härvid närmast på upprättandet av s. k. stipendium, av vilka mindre bemedlade svenska studenter här i landet kunna draga fördel, och dessutom att räcka en hjälpsam hand till landsmän som av en eller annan orsak äro berättigade till hjälp.

Svenska Förbundets i Canada ändamål är såsom vi se av ovanstående sådant, att rörelsen borde kunna samla alla i Canada befintliga svenskar omkring sig. För att kunna nå dessa mål är samarbete med alla våra organisationer och samfund och med moderlandets olika kulturella föreningar icke blott önskvärt utan även absolut av behovet påkallat.

Endast på detta sätt skola spillrorna av det, som ännu ej gått förlorat genom oförståelse och likgiltighet, räddas undan glömskan och förstörelsen. Oskattbara värden i bildning och kultur har redan gått till spillo genom oförstånd hos föregående generationer. Ett tungt, tålamodsprövande och påkostande organisationsarbete måste utföras innan denna nya sammanslutning kan på allvar börja utföra sitt åsyftade arbete. Vi äro icke heller optimistiska nog att kunna säga, att rörelsen i fråga icke skall röna motstånd. Detta motstånd må nu komma i form av passiv likgiltighet eller aktiva fientligheter; det är och förblir dock ingenting annat än en skymf mot allt det vackra, allt det ädla och allt det stora som man genom sammanslutningen söker utföra och förverkliga. Må vi därför en och var giva noga akt på vilken ställning vi intaga mot förbundet. Må vi ej glömma det svenska arvet. Svenskminnena bjuda oss, som mottagit detta arv, att låta det gå vidare till våra efterkommande utan skavanker och lyten. Dessa minnen borde kunna ena alla, även under en så söndersliten tid som den nuvarande; de mana alla goda krafter i att enigt slå vakt om den kärna i svenskarvet, som heter: VAREN SVENSKE.

"Av fäder har det kommit,
till söner skall det gå,
så länge unga hjärtan
ännu i Norden slå."

Eclectric Olja för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

Segermakternas valutamisär.

UNDER ovanstående rubrik har märket A—m i Östersund-posten på ett klart och konsist sätt påpekat de omständigheter, som åstadkommit Frankrikes och andra länders prekära finanssituation och vi taga oss frihet att härnedan återgiva artikeln i dens helhet.

Omedelbart före pingst förklarade den franske finansministern M. Péret, att regeringen i samförstånd med franska Nationalbanken beslutat företaga betydande kraftåtgärder och använda alla till buds stående medel för att upprätthålla den franska valutan. Något bestämt besked om vad alla dessa kraftåtgärder gå ut på har ännu icke varit synligt, men efter vad det uppges torde de i första hand gå ut på en vanlig stödaktion för upprätthållande av kursen varvid återstående 90 milj. dollars av det stora Morganska dollarlånet i första hand skulle användas men dessutom synes det också vara meningen, att använda sig av Nationalbankens guldreserv, vilken uppgår till 3,700 milj. francs. Dessutom skola åtgärder företagas för att förhindra kapitalflykten och för att till landet återföra redan utflyttat kapital. Komma dessa åtgärder att lyckas? Utan tvivel kan regeringen och banken under några veckor eller kanske till och med någon månad upprätthålla en något så när stabil kurs, men detta är icke detsamma som att valutan är räddad. Då stödköpsammunitionen är slut vad inträffar då? Så vida inga andra åtgärder vidtagas och väl att märka sådana, som gå till grunden med problemet, kommer kursfallet at fortsätta. Det har icke ens nu lyckats vederbörande att hålla kursen stabil. Ena dagen går den upp och den andra faller den åter tillbaka. Så vitt man vet har inga åtgärder företagits for att hindra den alltjämt fortgående inflationen, som är roten till det onda.

Regeringens plan, att engagera Nationalbankens valutaförråd i kampen att hålla en fix kurs utåt, är ganska olycklig. Det blir landets sista reserv, som går och till ingen nytta. Ty vad båtar det at på artificiellt sätt driva upp kursen genom att sälja guld samtidigt som valutan försämras genom inflation. Lika illa, onaturligt och onyttigt är att försöka hindra kapitalflykt eller söka återföra utflyttat kapital. Detta kan endast vinnas genom en fullständig och genomgripande sondering av landets hela finansväsen.

Det är märkligt så litet länderna lära av varandra i valutafrågor. Innan Tyskland skred till sin fullständiga omläggning av penningväsendet företogos precis samma åtgärder som nu i Frankrike. Vad dessa medförde för resultat borde icke vara glömt ens av fransmännen. Den 7 febr. 1923 noterades dollarn i Berlin i 36,508 mk. Tyska regeringen tog då sin tillflykt till riksbankens guldkassa och resultatet blev bra. Dollarn sjönk till 20,000 mk. Den 23 april fick allmänheten reda på att banken sålt en del av sitt guld och genast steg dollarn till 27,000 mk. Ett halvår senare hade banken avhänt sig 58 proc. av sitt guldförråd och dollarkursen hade stigit till 119,60 milj. mk. På detta vis fortsatte det och omedelbart innan Rentemark skapades, var dollarvärdet uppe i något över 4 miljarder mk. Guldkassan hade då sjunkit från 1 miljard till 467 milj. till ingen nytta. På liknande sätt gick det med de andra åtgärderna. Kapitalflykten fort satte alla drakoniska åtgärder till trots och försöken att återinföra i utlandet placerat kapital resulterade om vi icke missminna oss i några miljöner mk. Att resultatet blir detsamma i Frankrike har förövrigt redan visat sig. Det har bl. a. beslutats, att ingen får lyfta sina räntekuponger annat än under skatteverkets kontroll och detta har naturligtvis medfört att folk hellre avhänder sig dylika värdepapper, som blivit så besvärliga att lyfta.

Det finnes med andra ord intet annat medel att rädda valutan än att i första hand stoppa inflationen. Detta blir dyrt och leder med nödvändighet till en svårartad ekonomisk kris med arbetsinställelser och dyrtid och det är tydligen dessa framtidsutsikter, som avhålla fransmännen från att gripa sig verket an. Men å andra sidan — om reorganisationen icke vidtages — riskerar man francens fullständiga sammanstörtande och vad som då kommer att ske är lätt att förstå.

Belgien är ju också för närvarande i samma fördömelse som Frankrike. Man hade ju där beräknat, att under detta år kunna åter sammanknyta sin valuta till guldet, men detta misslyckades av kända skäl. De ledande ekonomiska intressena ansåg det vara för dyrt och dessutom ansågs ju de av Amerika uppställda villkoren allt för genanta för landets självaktning. Emellertid är man för närvarande inom landet synnerligen orolig över den nuvarande valutasituationen. Man hoppas dock mycket av den nya regeringen, vars finansminister M. Francqui är vice guvernör i en av landets största banker och dessutom ordförande i flera stora finansbolag och industriföretag. Förutvarande finansminister Janssen hade fäst för mycket avseende vid utlandets bedömande av valutan och offrade miljoner för att hålla den uppe utan att samtidigt göra något för att förstärka dess inre värde. Ännu ett exempel för fransmännen, som därtill är förskare och som har den fördelen, att det kan tagas från ett närstående land.

Inte heller det fascistiska Italien har undgått valutasvårigheterna. Det måste dock i detta fall erkännas, att statsmakterna i detta land företagit betydligt allvarligare ansträngningar att ordna upp sin valuta än både Frankrike och Belgien. Kursen på lire har sedan lång tid tillbaka hållit sig ganska stabil i omkring 11 kr., men under de allra sista dagarna har dock även denna valuta råkat på glid. Detta tyder på att de vidtagna åtgärderna icke varit tillräckligt kraftiga och att kursen till stor del uppehållits genom konstlade medel d. v. s. stödköp. Statsmakterna ha dock ännu icke släppt taget utan arbetet på att rädda valutan fortgår och ett tecken härpå är att diskontot nyligen höjts ända upp till 7 procent.

Det är emellertid icke blott dessa länder — även om de för närvarande äro de viktigaste — som ha att kämpa med valutasvårigheter. I Polen och Ryssland är inflationen i full gång. Norge och Danmark ha ännu ett stycke väg att tillryggalägga innan förhållandena fullt ordnats för att nu icke tala om Balkanstaterna.

Dessa valutasvårigheter äro emellertid kräftbölden på det ekonomiska livet och innan de bli bortopererade kunna icke heller fullt ordnade förhållanden inträda i Europa.

Varför skulle vi inte tro på freden?

Vi ha dock gått framåt.

— Vi ha inte gått mycket framåt, säger man. Det krigas ju, och det krigas kraftigare än fordom. Den ena konfliktanledningen uppstår efter den andra.

— Det är fåfängt att vänta på en evig fred, säger man också. Kriget kommer att finnas. Det är till och med nödvändigt. Världen förblir nog egoistisk och ond. Vi måste ha kriget till vår tuktan, säger en. Vi måste ha det som regulator på folkökningen, säger den andre. Och man hånar oss som tro och vilja vara med.

Vi bry oss inte om att gendriva dessa sistnämnda påståenden. Det kan ju vara farligt om sådana åsikter bleve allmänna, ty de proklamera vanmaktens bleka revolt, men vi anse dem numera som hart när ofarliga genljud från en tid, som stigit ned i graven. Ty vi ha dock gått framåt.

Varför skulle vi inte tro på freden?

Vi behöva ju inte tala om den eviga freden. Det kan ju hända att den i sitt fullgiltiga skick dröjer bortom oöverskådliga tider. Folken och kulturståndpunkterna äro dock så opålitliga och nyckfulla, och vi ha dock stammar här på denna jord, som det tar tid att kultivera, och som kanske skola ha sin tid att rasa och brottas. Vi äro ju inte heller så vana föreställa oss eviga arbetsresultat.

Men om vi nu förutsätta att vi inte längre tro på krigets behövlighet, varför skulle vi inte tro på att vi inom den kultur som för närvarande behärskar våra s. k. civilicerade folk borde kunna hålla kriget på avstånd och trygga oss mot erövrartankar och angrepp, och då kanske också nå så långt, att vi tvinga mindre kultiverade folk att hålla sig i styr? Kriget skall väl också någon gång ha spelat ut sin roll som tuktomästare.

Varför skulle vi inte tro på det? Tuktan skall väl ha någon mening. Den skall väl då ha förbättrat oss.

Vi ha dock kommit åtskilliga steg framåt. Vi ha sedan många hundra för att icke säga tusen år förbjudit slagsmål mellan individer. Vi behövde dem inte för tuktens skull och för folkökningens reglering, ehuru de enklare slagsmålen ju kanske skulle ha tuktat och regierat jämnare än kriget. Nej, våra förfäder funno på ett tidigt stadium att småslagsmålen inte voro förenliga med kristen moral och religion, och så förbjödos de. Förbudet överträdes visserligen då och då än i dag, men överträdelsen straffas hårt. Ingen av oss anser nu att det förbudet var oklokt. Inte ens boven vill bli mördad eller slagen. Han söker sak med sin handgripliga vederdeloman, och självmördaren får livsvilja och drar inför domstol den som velat hjälpa honom.

Vi kunna få en aning om nordbons okultiverade ståndpunkt och hårda sinnelag och om misstänksamheten och osäkerheten utanför hemmets dörr, när vi läsa i den gamla Eddan:

"Aldrig vik
från vapnen ett fjät blott
när utom hemmet du är!
Ty aldrig man vet,
när på vägar och stigar
man tarvar att ta till sitt spjut"

Till våra dagar har man fått bukt med den ondsinte grannen genom århundradens moralpredikningar, religionens kärleksbud och staternas lagar för sammanlevnaden. Vi mörda och stjäla inte ostraffat inom våra egna samhällen, och tryggheten ute på världsvägarna är jämförelsevis stor. I vårt förhållande till grannen-nationen ha vi dock alltjämt stått kvar på samma låga forntidsståndpunkt, och är inte ovan citerade strof bra mycket lik våra dagars försvarsmoral, liksom ock denna strof ur samma forntida diktbok.

"En verklig vän
sin vän skall man vara,
den vän, som han äger ock.
Men aldrig man må
med en av sin oväns
vänner umgås som vän."

Man kan gott konstatera släktskapen.

Men det är inte bara strider mellan individer, som vi sedan forntiden betvungit. Det var småvälden på den tiden, som slogos landskaps- ja byavis. Det var en röra av småvälden och stammar, som inte kunde hålla sig i skinnet. Men de äro längesedan betvungna dessa krig mellan smådelar av samma folk, och här i Europa uppnåddes väl de sista stora resultaten i den vägen, när de tyska och de italienska småväldena förenades under det sednast gångna århundradet.

Ingen tänker numera på att ställa till krig mellan fylken. Man tänker knappast på att det kan ha förekommit, förrän man går tillbaka till vår nordiska historias tidigare åldrar. Småland lever jämt på fredlig fot med Skåne och Jämtland med Västernorrland.

Varför?

Jo, därför att närmaste släkten med den stigande kultiveringen inte fortfar att vara värst, och därför att landskapen sedan länge äro förenade i ett nationernas förbund, som heter Sverige.

Men vi ha till och med alldeles vuxit ifrån konflikter och gränstvister, ty de förekomma aldrig till avgörande vid Sveriges riksdag. Denna förändring har inträtt i de flesta kultiverade stater.

När vi nu avskaffat både slagsmål och landskapskrig, pekar inte detta på att vi gått framåt och äro på väg uppåt mot större sammanslutningar och vidare gemenskap? Vi ha dock så mycket, som för mänskligheten samman i våra dagar. Hela världen ligger genom kommunikationernas och elektricitetens hjälp öppen och känd för oss, som fordom ett enda landskap. Våra tankar och våra verk kablas ut över världen på mindre än en sekund och äro vi hemma i dag kunna vi snart sagt skaka hand med en antipod i morgon. Och genom våra stora internationella sammanslutningar, våra mer och mer internationellt betonade tänkesätt och det därur framvuxna Nationernas förbund inverka vi på våra handlingar både som individer och som nationer.

Ingen vet vad som sker. Får kriget ostört förgöra vår kultur, då lever nog kriget ännu genom århundraden, men får den livsvilja, som nu, trots allt, är tänd, leva och stärkas och genom Nationernas förbund få sin lagfästade utformning, så torde det nog visa sig att kriget kan hållas på avstånd. Är inte också Locarno ett aldrig förr skådat tecken men ett tecken, som kräver fortsatta ansträngningar och insatser?

Varför skulle vi icke tro på freden? Alla de faktorer, som nu verka i fredens tjänst äro väl ändå inte bara kulissdörrar, som leda till ett overkligt blå från scenen för det stora världsdramat. Nej, det ligger väl ändå närmast till hands, trots allt, att tro det de leda till en lyckligare verklighet.

Vitalis Nordström har sagt: Rättfärdigheten och kärleken måste höjas från att vara egenskaper hos de enskilde till att bliva historiebildande makter, de historiska makterna." Skulle vi inte kunna tro att vi med små steg och visserligen på återvändsgränsen ibland äro på väg att närma oss den tiden, och varför skulle vi inte försöka påskynda den genom att organisera och förbereda freden. Varför skulle vi inte ha rätt att tro, om vägen också inte blir så jämnad och rak från Locarno till Genève?

L. L.

BÄSTA SVENSKA STÅL VAROR

SANDVIK Sågar

"FISH & HOOK" BRAND.

Alla slags Ved- och Timmersågar, Handsågar, Filar och Stål (ovala) Sågbågar, Sågställare och andra verktyger.

"Sater-Banco" Yxor

Finaste Svensk Stål — Kvalitet och oöverträffat precisionsarbete.

Köp från Eder järnvaruhandlare eller skriv till oss för närmare upplysningar.

SANDVIK CANADIAN LIMITED

20 ST NICHOLAS ST MONTREAL P.Q.

SVENSKARNA I AMERIKA.

Ett bokverk om Eder själva

Eder egen insats i Amerikas storslagna nationella liv och kultur.

Utgiven under redaktion av

Doktor Karl Hildebrand och Rektor Axel Fredenholm

med bidrag av Sveriges och Svensk-Amerikas förnämsta personligheter. Detta stora bokverk är det enda i sitt slag, som fullt tillförlitligt upprullar ett panorama i ord och bild av svenskarnas storslagna insatser på kulturens olika områden i Amerika. — Gediget typografisk utstyrsel. Rikt illustrerad.

LANDSKAPSHÄLSNINGAR. FÄRGPLANSCHER. ILLUSTRATIONER.

Verket utgives i två delar i stort format omfattande 736 sidor. Detta storslagna och gediguna arbete bör icke saknas i något svenskt-amerikanskt hem.

Pris $6.00 pr. del i klotband.

Pris $8.00 pr. del inbundet i läckert band med skinnrygg och guldsnitt.

Verket kan även erhållas på fördelaktiga avbetalningar.

Mycket lämplig som gåva.

Alla upplysningar om arbetet, avbetalningsvillkor m. m. givas beredvilligt av

C. A. JOHNSON,

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Svenska riksdagen högtidligen avslutad.

(Forts. fr. sid 1.)

En god sommar tillönskar jag eder. Men jag skulle i den önskan vilja inlägga något mer än blott en förhoppning om vackert väder och en välbehövlig vila. Måtte solen lysa över vårt fosterland: Måtte hatets samarbete och enighetens böljande och bitterhetens ogräs förkvävas av skördar.

Farväl, mina herrar!

Kammarens tack till talmannen frambars därefter av den till riksdagsåren äldste av kammarens närvarande ledamöter herr L i n d h a g e n:

Herr Talman!

Åter har åtskillig sand runnit ut ur timglaset. 1926 års riksmöte finnes icke mer. Det är då i sin ordning, att de tre skovlarna mull kastas enligt ritualen av Eder, herr talman, såsom stående författningsenligt över partierna, och av den vikarierande ålderspresidenten, som så gärna om än författningsstridigt, också skulle vilja stå på samma plattform.

Om de döda ingenting annat än gott. Den avsomnade riksdagen har gjort allt vad den kunnat, varken mer eller mindre. Utöver förmåga kan ingen tvingas.

Efter denna gravskrift låtom oss, såsom livet bjuder, ögonblickligen åter vända våra ansikten mot solen, mot förnyelsen, mot framtiden.

Visserligen kan förutses, att ni, herr talman, fortfarande skall få i ostörd ro föra Eder klubba med den äran. Inga "mulna hopar skola skaka fädrens spjut". Inga makter skola söka att "av livets morgondrömmar bygga en vimplad slup att segla i glitterströmmar ut över de vida djup."

Icke heller behöver befaras, att ovanskliga grundsatser skola bilda ministärerna och vålla djupgående oro i sinnena. Kampen om makten kommer fortfarande att obevekligt byggas på dvärgalåt och vårt vardagssplit.

Det är emellertid lyckligtvis en villfarelse, att den politiska ledningen utövas från de, såsom det synes, evigt snöbetäckta höjderna med deras gravfält av frusna tankar och förkalkade sanningar. Kulturens vagga ligger icke i klättrandet till maktens tinnar med deras: allt detta vill jag giva dig, om du faller ned och tillbeder mig. Viljan må vara hur god som helst, även här kan ej begäras något utöver förmågan. På sin höjd en primitiv boskapsskötsel på de av dagsmejan i ytan upptinade sluttningarna.

Nej, det är i dalarna livet söker sin förnyelse. Det är där efter vinter enligt naturens visa lagar alltid följer en ny vår. Det är där det spritter i buskar och grenar, det är där rännilarna och bäckarna sorla med sina klara flöden, som trotsar försumpningen. Det är där myrorna enligt eviga öden draga sina strån till den stora stacken.

Kulturen, ekonomiskt såväl som andlig, kommer, oberörd av statsförfattningar, formaldemokrati och ministärbildningars martyrskap, att av självbevarelsedrift framspringa ur individernas egen oförstörbara inre värld. Jag kan försäkra Eder, herr talman, att där nere på djupen våras det mängenstädes just nu trots allt. Vad stort sker tyst och i tidens längd kommer en andlig revolution där nerifrån att lägga en ny mäktig årsring till mänsklighetens växt.

Från dessa miljoner små oförstörbara produktiva krafter frambäres en hälsning till Eder herr talman, som ju är en toppfigur men utan avsevärd makt och följaktligen ännu omsvävas av det verkliga livets möjligheter.

Till sist ber jag att å första kammarens vägnar få uttala vår glädje över Edert tillfrisknande från sjukdomen. Vi tillägga den förhoppningen att även i fortsättningen Edert gosselynne skall sprida en strimma av sol över våra ofta nog så dystra förhandlingar.

Därpå åtskildes kammarens ledamöter.

En resande, som åkt en lång sträcka med tåget, lämnade sin kupé för att gå in i restaurantvagnen och få sig litet mat. Men innan han gik lade han sin hatt på sin plats för att tillkännage att denna var upptagen.

Då han kom tillbaka, satt där en dam. Han gjorde henne hövligt uppmärksam på att det var hans plats.

"Ni vet visst inte, att jag är en av direktörsfruarna!" sade damen.

"Det är möjligt," sade den resande. "Men även om ni var direktörens enda hustru, så fordrar jag att få min plats."

— Nu gör man kladdar av papper. Det säges, att de äro mycket varma!

— Det kan jag mycket väl tro. Jag hade en gång en växel på mig som kom mig att svettas!

— Kära fru Jonsson, jag är så olycklig! Min man har varit borta hela natten och jag har inte en aning om var han varit.

— Lugna sej, fru Karlsson, det kanske vore mycket värre om ni anade var han varit.

Med tillhjälp av radium har man nu omsider lyckats mäta hastigheten hos blodomloppet i mänskokroppen.

30,400 personer dogo i fjol automobildöden, och 868,000 skadades i bilolyckor. Över 80 procent kommer på Förenta Staterna.

Vi anmoda alla prenumeranter, som häfta i skuld för tidningen och som ej förnyat prenumerationen för 1926, att godhetsfullt göra det NU. Använd nedan stående kupong.

Utgivare av
Svenska Canada-Tidningen,
Winnipeg, Man.

..... 19.....

Härmed inneslutes $.....för ..... års prenumeration

för SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Jag är ny pren. .....
gammal pren. .....

PRENUMERATIONS-PRIS:
Ett år i förskott 2.00
Ett halvt år i förskott $1.50
4 månader i förskott $1.00
Sverige ett år
med porto $3.00

Mitt namn .....

Postkontor .....

..... Provins .....